כררלעומר ושלש עשרה שנה מרדו ובארבע

עשרה שנה וגו': ואמר רבא כר מחסיא אמר

רב חמא בר גוריא אמר רב "כל עיר שגנותיה

גבוהין מבית הכנסת לסוף חרבה שנאמר

*ואברורי לית לן בה אמר רב אשי אנא

עברי לפתא מחמיא דלא הרבה והא חרבה

מאותו עון לא חרבה: ואמר רבא בר מחסיא

אמר רב חמא בר גוריא אמר רב תחת

ישמעאלולא תחתנכרי תחתנכרי ולא תחת

חבר תחת חבר ולא תחת תלמיד חבם תחת

ת״ח ולא תחת יתום ואלמנה: ואמר רבא

בר מחסיא אמר רב חמא כר גוריא אמר רב

כל חולי ולא חולי מעים כל כאב ולא כאב לב

כל מיחוש ולא מיחוש ראש כל רעה ולא

אשה רעה: ואמר רבא בר מהסיא אמר רב

המא בר גוריא אמר רב אם יהיו כל הימים

דיו ואגמים קולמוסים ושמים יריעות וכל בני

: לרום וארץ לעומק ולב מלכים אין חקר

"ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר נוריא אמר רב יפה תענית לחלום כאש

לנעורת אמר רב הסדא יובו ביום ואמר רב

יוסה יאפי בשכת רבי יהושע בריה דרב

אירי איקלע לבי רב אשי עבדי ליה עיגלא

תילתא אמרו ליה למעום מר מידי אמר להו בתענית יתיבנא אמרו ליה ולא סבר ליה

מר להא דרב יהודה דאמר *רב יהודה ילוה

אדם תעניתו ופורע א"ל תענית חלום הוא

ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בו גוריא אמר רב יפה תענית לחלום כאש

לנעורת ואמר רב חמדא וכו ביום ואמר רב

יוסה אפי בשבת: ואם התחילו אין מפסיקין

מפסיקין לק״ש: הא תנא ליה רישא אין

מפסיקין סיפא אתאן לדברי תורה דתניא

מברים שהיו עוסקין בתורה 'מפסיקין לק"ש onen ואין מפסיקין לתפלה א"ר יודנן "לא שנו אלא כגון ר"ש בן יוחי וחביריו שתורתן אומנותן

אבל כנון אנו מפסיקין לק"ש ולתפלה והתניא כשם שאין מפסיקין לתפלה כך אין מפסיקין

לק״ש כי תני ההיא בעיבור שנה דאמר רב

אדא בר אתבה וכן תנו סבי דהנרוניא אמר

רבי אלעזר בר צדוק כשהיינו עוסקין

יציאות השבת

פשרים ושם דכפיב שפים פשרה שנה פכדו אם כדרלפומר . אין זו שלוה וי"ג מרדו אין זו שלום שהיו בהן מלחמות הרי כ"ה שנים ושכת כ"ו נהרג כדרלטומר והיתה בשלוה כ"ו הטתרים מנ"ב: והכרים בימי רבי יוחכן אתו לככל כדאמר בהבא של יבמתו (יבטוסב:) ספו ב לחש"ש שם: לרומם בים אלהינו. ועל ידי כן זכינו לתה לט גדר ביהודה: ועוד דאמריכן בקדושין (עבי) הראני פרסיים דומין למילות בית דוד ע בי"י שא השלטה קשקשי ואברורי. "בירניות ומגדלים: תורה אור

מחסיא ומגעם מלהגביה בתיהם יותר

מכהכ"כ: פסם ישמעאל - לשמשו: ולא

מסס נכרי. אדומים שהיו רשעי׳ יותר:

סבר (ה) אומה מבני פרסיים: סלמיד

מכם • אם יקניטנו ישנישנו וכן יתום

רב חשי כחשרה שנה עבדו את מתחלילב"ב"ן דכתיב "שתים עשרה שנה עבדו את

ואלמנה מפני שדמעתן מעיה: פולי, מל "לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את

" חרבותיו וה"ם בבתים אבל *יבקשקושי הוא חולי ארוך המטונה והולך ומתים כח כגון חשתה וחולי הרחש: כפב -מוא סהולך ובא כגון כאב שן כאב נלשן פרסין חכה: מימוש · חששת בפלחת לפי שמה והל: חללה של רשום . שומה לכם שהוא לריך להיות לו לב לכמה מדיטת למם הקלוב ולכמה מלחמות ולכמה משפטים והכל ביום אחד : שינלא סילסא - (כ) שלישי לבטן שמא משובח מפני שהבהמה בקטנותה אינה עדיין בכחה והולד ראשון ושני חינו בריח : וכם פנם לים רישם מם כסמינו אין מפסיקין - וגבי מפלה קיימיטן ולמה ליה למיהדר למיהני ואין מפסיקין לחפלה: אסאן לדברי סורה · ומילתה חחריתי נהט: סברים כעוסקין כפורכ מפסיקין - מורמן מאה ארם לבלרין אין מספיקים לכתוב חללה של לקריאם שמע חמנה דאוריי וכשכך רשות מאי מראה אמר רב משרשיא "שמיה ובקומך ואין מפסיקין לתפלה: סכל אנו-הואיל ומפסיקין תורחט לאומנתט מפניה ירומיה כ"ם שנפסיק לחפלה: מיבור שנה . שהיו עולים שבעה לעלייה ונושאין ונותנין אם השנה ראויה ולריכה להתעבר כדאמר בסנהדרין (יא:) על האביב ועל פירות האילן ועל התקופה: בורברישמם ישכם וילם י משתחשך: ולא יפלה אם כליו · מבער כנים מבגדיו דמתרגמיק בערתי פליתי (דנרים כו) ולקמן (יב.) מפרש טעמא: ולם יקרם למור סנר . בספר שמח - יטה הנר להביא השתן לפי הפתילה שידלק יפה ונמצא מבעיר בשבח :

בתיר בשבר . היא ומתנח מבעיר בשבה : הברת בסחן חזן הכנסת המקרח שבעה א) רשיירים הקורתים בתורה ופעמים שחיט יודע הכר אום.רכ הוכן לרופיו להריאה ודים ורשימפיניה

מה המהחינים היש המה כייכן לריכון לקרות (מתר ורוחה ורש המה כייכן קורין מיטקות של בית רבן בא חברי שב משמש שמים ביש מיים בית הכנסת ויודע שהיא פרשה של בייני: (נ?יף בעת זו ליא חון מלמד היניקות ורוחה שלא משמש שלא משמש שלא מוניקות ורוחה שלא משמש שלא מוניקות ורוחה שלום מינה היכן יתחילו למחר והיכה יסיימו ונטימנין דף פרשיוחיהן : כיולם בו - לנשות ב. דמה כשי ברחרה לישיורים משות מי א ברחרה לישיורים

דתנרים הם שבית בסרע: הגבו סמרים ממי" (ברה" ויושים פיו ורחשו לרה"ר למלחני הגלה: לחחות כלי ולשחות גזרה שתח וליח למלחני הגלה: לחחות כלי ולשחות גזרה שתח שליח

יין משלים לא היים המוכן היינוקות קוראין אבל הוא לא יקרא כיוצא בו לא יאבל הזב עם הזבה פימנין כ. פפני הרגל עבירה: גבן התם לא "ייעמוד אדם ברה"י וישתה ברה"ר בר"ב פימנין כ. פפני הרגל עבירה אבל אם הכנים ראשו ורובו למקום שהוא שותה מותר פיש שני היי אבל אם הכנים ראשו ורובו למקום שהוא שותה מותר

וכן (לקמן קמפ.] *) כדפיא סגיי ברסיר וכוי לרס'י

בעיבור השנה ביבנה לא היינו מפסיקין לא לקריאת שמע ולא לתפלה בותני 'לא יצא החיים במחמו סמוך לחשבה "שמא ישבח ויצא ולא הלבלר בקולמוסו ולא יפלה את כליו *ולא יכרא לאור הגר באמת אמרו החון

הראני חברין דומין למלאכי חבלה פשין דרגן ג פוש"פ משמע דחברי אומה אחרת היא והא אדת ס" רב ספיף ג דאמר בפרק ב' דגיטין (דף יזי) אתא חברה שקל שרגה מקמיהו המר לחמול או בטולך או בטולא דבר עשו ב' ובפ"ק המפני פיעון: למימרא דבני אדומים מעלי מפרסיים פרא פי מקפה ספיף נ: והתניא אלהים הבין דרכה וגו' ידע עב ה פייי וספג שה הקב"ה שאין ישראל יכולים לקבל רוב רפח ספיף ד: הקב"ה שאין ישראל יכולים לקבל רוב גדרוחיו של עשו הרשע שחד והגלי אותם [כושון ישמפה מגדל] לבכל לאו משום דחברים היו פרסאי ואחר רגיע ישקב דהני לבבל לאו משום דמברים היו פרסאי ואחר היניו יופקה דמי אלא פייקר היו והפרסיום והחברים לפי שאן משמשון פליפן שביניהם היו כפופין להן ומשני הא כפו שאיני היניין למשמש מקפי דאתו הברי לבבל היו פרסא ולפיאאי לגבנים בסים משל מרומאי והא דקאמר או בפולך או יופר משאר גיון (פורי) משל מרומאי והא דקאמר או בפולך או יופר משאר גיון (פורי) במולא דבר עשו בסר דחסו חברי לבבל בימי ר' יוחנו כדמוכה בהבה לכבל בימי ר' יוחגן כדמוכח כהבח מדרים הלכה שו על יבמתו (יבמות סג:) וסרסיעו את סמג לאין ימג מוש"ע על יבמתו (יבמות סג:) וסרסיעו את הפרסייםדרומיים מעלי מפרסחי ורש"י פירט שם דאתו חברי לבבל פרסיים "די וח מיי פ"במהלי בית כורם וליינ העניי נכבל פרסיים ק"ש הלכה ה ופיז ביתי כורם ול"ל כדפרים" דהה ביתי מהלי הפלה הלי ה סתב לבי יותנן אתו הברי ופרסיים בימי מהלי הפלה הלי ה סתב רבי יותנן אתו הברי ופרסיים בימי טרם וכדמוכת בקדושין (דף עבי) עדה ב שיי סיב משלי דלאו אומה אחת הן והר"ר יעוקב קיש הוכה ה: מקורביל (ג) *מפרש דחברים היו ווכן ממכם מנחן נשבן משרתים מפרסיים דומים למלאכי משל ערט משל סיים דומים נמנחמי ער מיי פיים ההל חבלה לפי שליבשים בגדים שחורים ער מיי פיים ההל ורחבים וסיינו דבקל הכומר שרגל לאיין פז פושיפ אימ להביא לע"ו שלהן: פי דינ ספיף ו:

כגון אנו מפסיקין בין לקריאת עו כ מיי מפיז שהלי שמע בין לתפלה - והא שם מושים אים המים את הלה ב מש דאמר ליה רבי זירא לרבי ירמיה פשיף א: *מסיר אזנו משמוע תורה וגו' וי"ל [לפיל יודה] מורתו היתה אומנתו או עדיין לא

: סיתה פעה עוברת כנון רכי שמשון כן יוחי וחבריו · והא דאמר לקמן (דף לג:)

כי הוה מטי *(זמן תפלה) לבים ומכסי (פיל פיהן אורים) ומללי ההוא "מללי הייט ק"ם :

בעיבור שנה · שלח יחקלקנו במונודום:

המועות: ישכח יולה י אליכא דרכא דחמר לאגזרי גזירם לגזירם

אין לפרש שמה ישכח המחט דאפילו בפ"ב דב"ק (דף כו:) הכיר בה ושכחה לענין שבת פטור מלאכת מחשבת אסרה תורה אלא שמא ישכח ליחוד מנה כל מפה" בית אחינו החדשור התפסיר. אחר את היבחינו. אחר כל אש [אנא] עבר למהא בית] הכנסה למעלה פכל בית] הכנסה למעלה פכל בית] הכנסה למעלה פכל בית] הכנסה למעלה פכל בבי הלא להיוב מהאו ען בבי הלא התית ישמצאו לא התית ביבחת (פכו) התית הבי ביבחת (פכו) התית הבי ביבחת (פכו) התית הבי הלא הדות ה"ה. כלומר הרשועים כו ותוך הבה הרשועים כו ותוך הבה הרשועים כו בותר בהה ביתון ביתון האלפנה ! את המחט להצניעו עד שיהיה שבת ולכסוף כשיוטר את המחט ישכח שהוא שבת וילא: אי ישמוד אדם ברה"ר וישתה ברה"י - בהמולא ספילין (טירובין דף נסי) מוקי לה בחפלים הצריכים לו ודברי הכל פי' אפי' רבנן דאמרי עומד אדם בר"ה ומטלטל ברה"י הכא מודו דכיון דלריד לשתות איכא למיחש שמא יביאם אלנו ואית השתא נמי כי יכנים ראשו ורובו אמאי שרי הא מפיק מרה"י לרה"ר שלוקת ברה"י ונחית בבמנו ברה"ר דהכי אמר המם השתין מים ורק חייב חטאח ויש לומר דבליעתו היינו הנחתו ואין לחום במה ששוב נכנסים לתוד מעיו כדחמר (לתמו דף פי)

וכ"ש יתום ואומנה : אכר רכ כל חולי ולא חולי בעיים . כל כאב ולא כאב לב . כל מחוש אשר רב חסדא ובו ביום בשבת . ואינו תענית חלום . זה שאפר רב לוה אדם תעניתו ופורע אלא שקבל עליו מעצמו להתענות בו, ואפי' אם

הונית דיו נבות ב המשות היה המסת בה המשמח בה האפר אש כשהוא מהלך חייב דססיבתן זו היא הנחסן ואסי שפיר הא דסרק אמרו לו (כריחות דף יגי) יש אוכל האמת וחייב פליה ד' חסאות ואסף שפיר הא דסרק המרי היביה היהים במשיח בהדי היהיה אחד רבי מאיר אומר אף אם היתה שבת והוליאו בפיו חייב והשתא היכי סני ר"מ הולאה דלא מחייב עלה עד שתעם במעיו בהדי היהיה קביל עליהכי הא ששעף דמחייב

רא מחת חבר - פירש בקונטרם חבר פרסיים וליל דפרסיים בח א מיי סייא מפלי ל בשיים מפלי בל בשיים במים הל בשיים המלי במים בי בשיים היו בבבל מיומת כורש כדפירק" בפ"ב דנימין (דף יוי) אים מיי הנ פעים ב:

וחברים בימי רבי יוחקן אתו לבכל כדאמר בהבא על יבמתו (יביווה בג:) בע ב מושיש שם : [וכרי־ף כחן דתפנים די קעיב.

עג ו מיי׳ פיד מסלכות

רבינו הננאל